

melsen vedtagen; der kunde snarere være nogen Fare nu, da Størstedelen af dem, der dengang vare fraværende, maatte antages at have villet stemme imod Paragrafen. Vi have søgt at gjøre Forholdet klart ved at sige, at med de og de Vædringer tiltraadte vi Ministerens Forslag, og hvor der ikke staar noget Saadant, have vi ikke tiltraadt hans Forslag. Det er jo ogsaa almindeligt i vore Forhandlinger, at naar der foreligger Forslag, som vi have imod, da søge vi, for det Tilfælde, at de vedtages, at skaffe dem et saa godt Indhold som muligt, skjøndt vi dog ere tilfjends til Slutningen at stemme imod dem.

Indenrigsministeren: Jeg beder det ærede Thing om at erindre, at mit Forslag under Nr. 22 forudsætter, at Godseierne ville sælge, og at der altsaa ikke, saavidt jeg skjønner, deri kan være Spørgsmaal om nogen Ret for Fæsterne.

Ordføreren: Efterat det ærede Medlem for Evendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) nu paany har erklæret, at han fastholder sine §§ 9 og 10, kan jeg ikke andet end paa det Indstændigste tilraade det høie Thing at forkaste § 9, idet jeg nemlig anser Vedtagelsen af denne Paragraf som ensbetydende med Lovforslagets Forkastelse. Lovforslaget er allerede ved de Afstemninger, der forefaldt i sidste Møde, blevet saaledes medtaget, at jeg antager, det kan have Banffelighed nok ved at klare de Skjer, det kan møde paa sin øvrige Bet, men vedtages § 9, saa antager jeg, at det vil være et saadant Grundstød for det, at vi ikke mere saa det at se i denne Samling. Derfor skal jeg anbefale Alle dem, som ønske at saa Noget ud af denne Sag, at stemme mod § 9, og det Samme gjælder naturligtvis § 10, som den foreligger fra 2den Behandling. Hvad den høitærede Ministers Forslag til en ny § 10 angaar, anser jeg den, forsaavidt de Underændringsforslag vedtages, der ere stillede af min ærede Nabo (H. C. D. Müller) og mig til denne Paragraf, for ikke at være farlig, og jeg vil sige, at der findes Gudser her i Landet, hvor Fæsterne vilde være overdentlig glade ved at faa en saadan

Lovbestemmelse som den, der vilde indeholdes i den høitærede Ministers Forslag, saafremt vore Underændringsforslag vedtages, saa fra den Side tror jeg ikke, man skal være ængstelig ved at gaa ind paa Ministerens Forslag til § 10.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag under Nr. 19 til Nr. 18 af hele Udvalget med Undtagelse af Scavenius:

Efter: „at følge“ i Linie 18 udgaa Ordene: „og Jorddroten er i dette Tilfælde“, og der indsættes i Stedet Følgende: „eller forringer dettes Værdi, og han ikke i det følgende Aar, efterat han derom af Jorddroten er givet skriftlig Advarsel, afhjælper det Paaankende. Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Advarsel har været begrundet, og om den, naar dette erkjendes, er i Løbet af næste Aar tagen til Følge, afgjøres ved Skjøn, afholdte paa den ved Lov af 19de Februar 1861 § 5 foreskrevne Maade. Gaar dette Skjøn Entens Mand imod, er Jorddroten tillige“.

vedtoges enstemmig med 75 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 18 til § 7 af Indenrigsministeren (tiltraadt af Bregendahl og Nyholm samt af de øvrige Medlemmer undtagen Scavenius, naar Forslaget Nr. 19 vedtages) med den vedtagne Vædring saalydende:

I fjerde Linie indskydes efter „naar han“ Følgende: „forpligter sig til at følge Gaardens hidtidige eller dog den paa Egnen sædvanlige Drift og“. Paragrafens 2det Stykke affattes saaledes: „Udebliver den Bedkommende med Skatter og Afgifter til de bestemte Forsaldstider, er Jorddroten berettiget til at gjøre sig betalt i Sikkerhedssummen, og, naar Drageren ikke inden 3 Maaneder efter, at det skriftligt og bevisligt er ham tilkjendegivet, at Sikkerhedssummen er formindsket eller forbrugt, paany bringer den op til sit fulde Beløb, er Entens Fæsteret til Stedet forbrudt, uanset Bestemmelserne i Frdg. 9de Martis